

[Statsministeren.]

om, hvad vi vilde gøre, hvis nu man ophøjer Mæglingsforslaget til Lov, eller man indførte en tvungen Voldgift, og de vedkommende saa ikke vilde rette sig derefter, at jeg tror, det er farligt og ogsaa uberettiget at nære en saadan Tvivl til de danske Arbejders Lovlydighed. Det er muligt, at de ved pludselig opstaaet Harme af Provokatorer kan forledes til at begaa Ubesindigheder, men jeg synes, Erfaringen viser os, at det varer ikke længe, inden deres sunde Omdømme vender tilbage. Det vil jeg anbefale det ærede Medlem Hr. Starcke ogsaa i Fremtiden at bygge paa.

Hans Hedtoft: Jeg vil gerne til den højtærede Statsministers lidt besynderlige og noget personligt farvede Replik til mig have Lov at sige, at det er en hel Misforstaaelse, naar Statsministeren har forstaaet mit Indlæg paa den Maade, at jeg blot antydningssvis skulde have stillet Betingelser paa mit Partis eller paa Arbejdernes eller paa egne Vegne for vor Trofasthed over for Demokratiet. Det er fuldstændig ved Siden af. Der er ikke een eneste Sætning af det, jeg har sagt fra denne Talerstol, der giver Statsministeren Ret til at antyde noget saadant. Jeg har fremført en politisk Kritik over for den høje Regering og den højtærede Statsminister. Jeg har, søgende en Forklaring paa den ganske særlige Stemning, der hersker i Danmark i dette Øjeblik, paapeget en lang Række politiske Punkter, som jeg mente det nødvendigt at Regeringen tog positivt op for at faa tilvejebragt en anden Aand, en anden Stemning og større Tilfredshed i Folket, og jeg gjorde det ikke i Truselsform, men i yderst positiv Form. Og hvad skal det saa tjene til at komme med Bemærkninger om, i hvor høj Grad Statsministeren har præsteret mere legemligt Arbejde, end jeg nogen Sinde har gjort eller kommer til at gøre — ja, det er jo i Virkeligheden en ejendommelig polemisk Form. Jeg skal ikke nægte, at Statsministeren utvivlsomt har spredt mere Møg, end jeg kommer til; alene det lille Hartkorn, jeg disponerer over i Sammenligning med Statsministeren, forhindrer mig i at konkurrere. Jeg forstaaar, det skulde være en Replik til den Vending, jeg havde brugt, at der i det arbejdende Folk i Danmark var de og de Ønsker.

Jeg nærer ikke noget Ønske om at tage Patent paa at tale paa det arbejdende Folks Vegne. (Afbrydelse: Jo!). Nej, jeg ønsker ikke at tage Patent derpaa. Statsministeren har selvfølgelig Ret, naar han kritiserer mig

under den Forudsætning, at jeg sagde — hvis mine Udtalelser virkelig har kunnet forstaaes paa den Maade, skylder jeg en Undskyldning —, at jeg alene skulde repræsentere det arbejdende Folk. Det berettiger dog ikke blot antydningssvis, synes, jeg, Replikken. Min Kritik var politisk og skal forstaaes politisk. Min Kritik gaar ud paa det enkle, at vil man løse de Problemer, den højtærede Statsminister antydede i sin Forelæggelsestale, skal man naa til et positivt Samarbejde — hvad ogsaa vi ønsker —, saa tror jeg ikke, det gaar alene at foretage Drøftelser paa det negative Plan som hidtil. I denne Forbindelse pegede jeg paa Problemerne om Arbejdernes og Funktionærernes øgede Indflydelse paa det økonomiske Liv, jeg pegede paa Nødvendigheden af, at alle Arbejdslovsforhandlinger blev baseret paa et virkeligt Kendskab til Virksomhedernes Evne til at betale Løn, og det er det, Statsministeren er bange for. Det er det, den højtærede Statsminister og Regeringen er gaaet fuldstændig uden om.

Jeg maa indrømme, at den højtærede Statsminister gav en interessant Oplysning. Han fortalte, hvad jeg ikke begriber skulde være en Hemmelighed, at man i Statsministeriet har haft indkaldt Repræsentanter for Hovedorganisationerne, forstod jeg, for at tale om en nøjere Forstaaelse mellem Parterne og mere Oplysning, men disse Forhandlinger var ikke ført videre, fordi Statsministeren eller Statsministeriet havde erfaret, at der mellem Hovedorganisationerne var Forhandlinger i Gang. Et saadant Initiativ er yderst prisværdigt. Det er noget helt nyt for mig at erfare, at man i Regeringen beskæftiger sig med dette. Min Henstilling gik jo netop ud paa — og det var Svar paa Statsministerens egen Forelæggelsestale —, at man skulde tage de Problemer op, som jeg her har berørt.

Videre Bemærkninger til den højtærede Statsminister har jeg ikke Anledning til at gøre.

Maa jeg saa gøre et Par enkelte Bemærkninger til de øvrige Partiordførere.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kan ikke forstaa, at vi er Modstandere af tvungen Voldgift, og han anførte en lang Række Argumenter, som vi har hørt tidligere. Det ærede Medlem ved formentlig omtrent, hvad jeg vilde kunne sige dertil, hvis jeg havde Tid. Vi kan ikke acceptere Tanken om tvungen Voldgift, saa længe tvungen Voldgift kun kommer til at virke ensidigt over for danske Arbejdere. I det Øjeblik alle de øvrige Sider af dansk Økonomi paa samme Maade vilde kunne regu-